

Titel: Udrag fra Notesbog 11

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K19", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K19*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Jette Knudsen; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2001 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/sks-not11-int_1-shoot-id96b53856-c82f-4c1e-a272-0c81c3fc1077.pdf (tilgået 22. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K19

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

I 1840 blev Friedrich Wilhelm Joseph Schelling kaldet til professor i filosofi ved universitetet i Berlin, og i november det følgende år indledte han sine forelæsninger over »Philosophie der Offenbarung«. Dermed trådte han 40 år efter sit første filosofiske nybrud – identitetsfilosofien – og efter ikke at have offentliggjort et filosofisk værk siden 1812 atter ind i det akademiske rampelys. Med sin nye lære – den positive filosofi – ville Schelling fremlægge en filosofi, der var G.W.F. Hegels overlegen, og det skulle ske ved dét universitet, hvor Hegel igennem en lang årrække havde været den altdominerende åndspersonlighed. Faktisk havde den daværende preussiske kronprins allerede i 1833, to år efter Hegels død, forsøgt at overtale Schelling til at efterfølge Hegel som professor, men først da han som Friedrich Wilhelm IV var kommet på tronen i 1840, lykkedes det at bringe Schelling til Berlin. Schellings kaldelse var ikke blot en akademisk og åndshistorisk, men også en politisk – herunder kirkepolitisk – begivenhed, hvilket bl.a. fremgår af kongens berømte og berygtede ord om, at den havde til formål »die Drachensaat des Hegelschen Pantheismus, der flachen Vielwisserei und der gesetzlichen Auflösung häuslicher Zucht, deren Ernte in jenen Tage fallen muß«.*